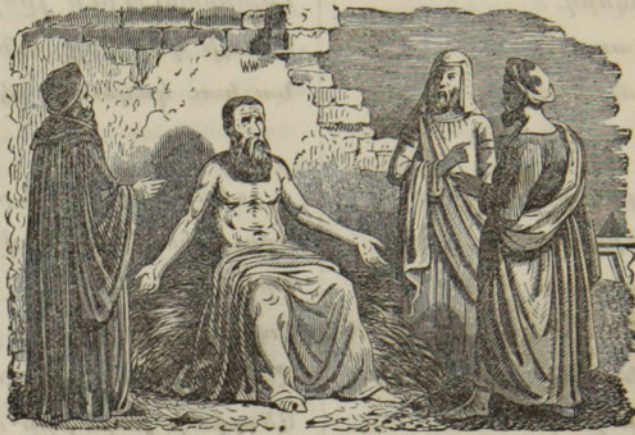

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ն ՄԱՆ ՈՂՈՒԹԻՒՆ ՅՈՎԲԱՅ.

Դու որ ի վիշտըս վայրապար
 Զէէն տըրտունջ ունիս ով մարդ,
 Միտ դիր քանի ցասմամբ ահեղ
 Նա ընդ մըռայլն ասէր ցըթովք.
 Յամպրոպ ի հողմ եւ ի կարկուտ
 Փայլակնացայտ որոտընդոստ,
 Բանիւ զերկինքս տատանէր,
 Եւ զնա ի վէգ կոչէր այսպէս.

« Հապա պընդեան դու ըզմէջ քո,
 Բանջ լեր եւ կանգ, տուր պատասխան.
 Ո՛ւր էիր դու մինչ անվըթար
 Ստեղծի չըքնաղ ես զայս աշխարհ,
 Յորժամ հիմունս արկի երկրի,
 Եւ բիւրք բիւրուց զօրաց երկնից
 Զիմոց փառաց հարին հըռչակ,
 Յոյց ըզհանճար անձինըդ քո:

« Ո՛ւր էիր դու մինչ իմ հանգէպ
 Նոր աստեղաց անթիւ կաճառք
 Իմովս աջով յանկարծ վառեալք
 Յանհուն ի վայրս համատարած
 Զիմ մեծութիւն քարոզեցին.
 Յորժամ արփուոյն նըշուլագեղ
 Ճաճանչեցին շողք նորանոր,
 Եւ գիշերի ծագեաց լուսին:

« Ո՞ եղերօք սանձեաց ըզծով
 Եւ անդընդոց եգ ըզսահման,
 Եւ մոլեգին ալեաց նորա
 Գնալ հեռագոյն չետ ըզհրաման:
 Զմառախլապատ վիհն անյատակ
 Ո՞չ ապաքէն հըզօր բազկաւ
 Հանեալ եգի ես յերեւան,
 Յերկրէ մեկնեալ զմեծն Ովկիան:

« Մի զօրեցեր գէթ մի անդամ
 Այգուն հրաման տալ ի կանխել,
 Եւ զծարաւուտ մարգագետին
 Զով անձրեւաւ արբուցանել, —
 Տալ նաւորդին հողմ աջողակ
 Յանդորր ածել նաւահանգիստ,
 Եւ սասանել զերկիր տըրամ
 Յանաստուածից անտի թօթափ:

« Ընդ աղամոզ բիւր պողոտայս
 Ընդ խորս անցեր արդեօք ծովուն,
 Եւ թըւեցեր զազգի ազգի
 Հօտս ընդդայից ի յատակին:
 Փեռեկեցան քեզ ահաբեկ
 Մահուն դըրունք մառախլապատ,
 Բեւ գըթոխոց խըցան ժանիք:

« Մըղեալ զամալ թուխ խիստ մըրըրկաւ ,
 Զարեւ ծածկել կարիցես դու ,
 Եւ զթափանցիկըն զօգ սեղմել ,
 Եւ յանձրելի ծնանել փայլակ ,
 Յանկարծ ի շանթ արագընթաց
 Եւ ի ճայթիւն լեռնագըղորդ
 Զախեղերաց սարսել ըզճագ
 Եւ մահուացուաց ցասումն ազգել :

« Քոյնով արծուին ճարտարութեամբ
 Բարձր ի յեթեր սաւառնիցի ,
 Հողմոյն հանդէպ թեւատարած
 Զգետս եւ ըզճովս դիտելով :
 Յամպոց բարձանց նա տեսանէ
 Յանդընգախոր վիհս եւ ի ջուրս
 Զինչ ես նրմա տամ կերակուր .
 Դո՛ւ նմին այնքան սուր ակն ետուր :

« Տես ի մայրիս ըզբեհեմովա ,
 Ի՞մ իցէ նա թէ քո կերտուած .
 Զիարդ սիրէ զփուշ եւ զտատասկ
 Ուրցն ընդ վայր առնել կոխան .
 Զըլաց նորին հիւսք են պարանք .
 Աղէ փորձեա զոյժ ընդ նրմա .
 Կողքն են հանգոյն ձոյլ պըղընձոյ ,
 Ո՞ր խորտակէ զեղջիւր նորա :

« Իցես կարող զլեւիաթան
 Կարթիւ կորզել յափըն ծովու .
 Ի խորս անդ նա Ովկիանու
 Արշաւակի վարգէ յընթաց .
 Արծաթափայլ պատեալ թեփովք
 Քան պըղընձի խիտ վահանօք ,
 Ըզքո սուսեր զտէգ եւ ըզմուրճ
 Փուտ համարի նա եղեգնիկ :

« Սիրտ նորա սերտ երկանաքար ,
 Ժանիքն՝ ահեղ շար գերանդեաց .
 Ո՞ր ձեռն իշխէ անգըր ձըգել .
 Նա հանապաղ կազմ ի պայքար ,
 Ի ժայռս սուրս ընկողմանի ,
 Ըզխրտութիւն յընչաց քերէ .
 Քանզի կարշնեղ ունի կորով ,
 Նա կաւ կակուղ գրէ ըզնոսին :

« Յորժամ ի վտեր յարձակիցի ,
 Իբր ըզկաթոյ ծովն ի յեռ գայ ,
 Ծըխէ կոկորդն իբր ըզհընոց ,
 Բոցավառին հետքն ի վըհին ,
 Զայրագին աչքն հուր ցուան ,
 Ածուխ ի բովս իբր ասարշէկ ,
 Զհըղօրս ամէն խուճապէ նա .
 Ինձ ո՞ր կարէ կալ հակառակ :

« Զհամատարած էիցս ոլորտ
 Մինչ յօրինել ես կամեցայ ,
 Միթէ ի քէն հարցի խորհուրդ
 Առ բազմութեան այնքան գործոց .
 Յորժամ առի զկաւն ի սկըզբան ,
 Ստեղծագործել անտի ըզմարդ ,
 Հի՛մ դու յայնժամ ոչ ասացեր
 Ե՛ր զայլ տայի քեզ կերպարան :

Զայս խոկալով , ո՞վ մահացուդ ,
 Ըզբարձրելոյն կար ի միտ առ ,
 Տո՛ւր փառս օրհնեալ նորին կամաց ,
 Զհամբերութիւն կալ քեզ բաժին .
 Նա՛ յար զօգուտ մեր պատրաստէ ,
 Կըշտէ զպատիժ կամ ըզհանգիտա .
 Յուսով լիջիր ցանդ վըշտըմբեր ,
 Եւ անտրտունջ աղաչաւոր :

ԼՈՍՏՈՍՈՎ.